

Seminar kirkeordning - Kirkemøtet 2012

Hva i vår kirkeforståelse er viktig å vektlegge i arbeidet med ny kirkeordning?

Innlegg ved biskop Ingeborg Midttømme

Hva er viktig vektlegges i vår kirkeforståelse i arbeidet med ny kirkeordning?

- Spennende sak. Vi tilhører en folkekirke der alle medlemmer; alle de døpte har medansvar for å styre kirken. KL §§ 9 og 23.
- Forskjellig tilnærming; forskjellig bakgrunn og rammer i det daglige. Bare i Møre blir vi utfordret av byer med folkerike menigheter, små bygder med krevende infrastruktur, tilgjengelighet til fellesskapet i Døvekirken og ivaretagelse av skoleungdom som må bo på hybel allerede i videregående, for å nevne noe. Hva innebærer det å være kirke i alle disse ulike sammenhengene?
- Hvor blir brennpunktet? Hvor er det trående samles? Eller hvor tar vi utgangspunktet?
- Selve kjennetegnet ved kirken er at den er kalt til forsoningens tjeneste: å forkynne og være tegn på at Gud i Kristus har forsonet verden med seg selv. (sak BM 23/03) 2. Kor. 5,17-20 er kjernetekst i alle vigslingsliturgiene.
- Viktig at vi hjelper hverandre til å løfte blikket og spørre hvorfor er vi kirke? Hva betyr det? Hva er vårt hovedmål? At stadig nye mennesker i hver generasjon skal få mulighet til å leve i tro på den oppstandne Jesus Kristus og i tjeneste for ham.
- KM vedtok det i dåpsliturgien i fjor: «Kjære menighet. Gjennom dåpen setter Gud oss inn i sin verdensvide kirke og gir oss del i Jesu kall og oppdrag. La oss stå sammen i vitnesbyrd og tjeneste, inntil dagen kommer da alt det skapte skal bli forløst ved vår frelser, Jesus Kristus.»
- Denne korte formuleringen gir oss perspektiv også langt ut over vår egen kirke / vårt eget land. Samtidig fastholder den dåpen som det kriteriet vi har for medlemskap i vår kirke.
- Fra årets sak KM 9/12, side 7: Menneskesynet legger premisser for kirkeforståelsen. I disse premissene ligger at kirken er et fellesskap av alle troende, de som ved dåpen er satt inn i fellesskap med Gud om med hverandre, uavhengig av funksjonsnivå, livsfase, yteevne, livssituasjon eller kommunikasjonsevne. Alle som tilhører kirken, har lik rett til å være del av fellesskapet. (...) menighetens fellesskap blir ufullstendig uten at også de som i andres øyne kan bli sett på som «svake» eller «små», er med, jfr. 1.Kor.1,26ff.; 12,13-26 og Matt.11,25.
- Kirken lever hele tiden i spenningen mellom å være fellesskap mellom mennesker og Gud og å bidra til å skape dette fellesskapet.
- Gudstjenesten er kirkens nerve.
- Kirken er først og fremst et gudstjenestefeirende fellesskap og ikke en beslutningsstruktur. Beslutningsstrukturen må sikre at det er ressurser (menneskelige

og materielle) som bygger opp rundt samlingen om ord og sakrament. Her har også tilsynet sin viktigste funksjon.

- Bispemøtet sa i høst (sak BM 41/11) at vi «har et medansvar for helheten i tilretteleggingen av kirkeordningsarbeidet. (...) En hovedmålsetting må hele tiden være å lage så enkle strukturer som mulig, hvor fokus er rettet mot livet i menigheten og hvor overbyggende strukturer er innrettet mot å støtte og fremme det lokale menighetslivet. Samtidig er kirken tjent med gode administrative ordninger og enheter.»
- Hva trenger vi for at kirken skal nå sitt mål? Hva er tjenlig? Hva er hensiktsmessig? Hva er nødvendig for at vi skal forbli – og styrkes som – folkekirke?
- Sak KM 2004 «Kirkens identitet og oppdrag» kan gi oss med den gode samtalen om dette.